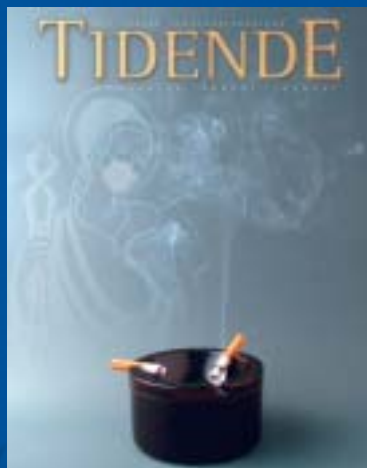

Lover og forskrifter nok en gang...

Design og illustrasjon: Mike Mills

Redaktør:
Gudrun Sangnes

Journalist:
Ellen Beate Dyvi

Redaksjonssekretær:
Kristin Aksnes

Redaksjonskomité:
Nils Roar Gjerdet
Tor Torbjørnsen
Bjørn Mork Knutsen

ABONNEMENT:
Abonnementspris for ikke medlemmer
og andre abonnenter kr 1250,-
Bestilles i NTFs sekretariat.

ANNONSER:
Henv. markeds konsulent Eirik Andreassen,
NTFs sekretariat

TELEFON OG ADRESSE:
Frederik Stangs gate 20,
postboks 3063 Elisenberg, 0207 Oslo
Tlf. 22 54 74 00, faks 22 55 11 09
E-post: tidende@tannlegeforeningen.no

<http://www.tannlegeforeningen.no>

Gudrun Sangnes, tlf. 22 54 74 17
E-post: gudrun.sangnes@tannlegeforeningen.no

Ellen Beate Dyvi, tlf. 22 54 74 13
E-post: ellen-beate.dyvi@tannlegeforeningen.no

Eirik Andreassen, tlf. 22 54 74 30
E-post: eirik.andreassen@tannlegeforeningen.no

Kristin Aksnes, tlf. 22 54 74 21
E-post: kristin.aksnes@tannlegeforeningen.no

ISSN 0029-2303
Opplag: 5 450
Parallellpublisering og trykk: PDC Tangen
Grafisk design: Mike Mills

Tre av fire tannleger følger ikke ett eller flere av påleggene i forskriften om prisopplysning. Dette kunne Konkurransetilsynet fortelle i et av hovedopplagene i NRK Dagsrevyen den 24. februar. Tilsynet har utført tilsynskontroller i 64 praksiser med til sammen 150 tannleger i Oslo. 73 prosent hadde ikke lagt ut prisliste på venteværelset, 22 prosent hadde ikke prisoppslag, 42 prosent gav ikke skiftlig prisoverslag mens 12 prosent ikke gav spesifisert regning. Presidenten, Carl Christian Blich, som kommenterte undersøkelsen, lovte å følge opp saken i samarbeid med tilsynet. – Det kan være nyttig å se på både praktiseringen av forskriften og hvor egnet den er sett fra et brukerperspektiv, sa han.

Forskriften om prisopplysning kom i 1996, etter at «Veiledende honorartariff» ble avvirket året før. – Lite å hisse seg opp over, sa formannen i Privatpraktiserende tannlegers ervervsgruppe (PTE), Arne Kvassnes, da forskriften var klar. Foreningens representanter hadde stort sett fått gehør for sine innvendinger mot Konkurransetilsynets første utkast. Forskriften med veiledning fra foreningen gikk som bilag til Tidende, det ble utarbeidet et mønster for oppslag, og i Tidende har det fra tid til annen vært rapportert fra Konkurransetilsynets kontroller. Høsten 1996 hadde nesten alle de kontrollerte tannlegene prisoppslag, mens det manglet prisliste hos flere enn tredjeparten av tannlegene, og like mange unnlot å gi spesifisert regning.

Sommeren 2000 var det kommet pasientklager over manglende prisoppslag til Konkurransetilsynet, og foreningen ble bedt om å oppfordre medlemmene til å bedre sin prisinformasjon. – Tilsynet prioriterer ikke kontroll av tannlegevirksomheter, men vi er nødt til å gjøre noe dersom det kommer flere klager på tannlegers prispolitikk, mente representanter fra Tilsynets kontrollavdeling da.

Det er tydeligvis ikke blitt noen generell bedring av situasjonen, selv om det denne gangen faktisk bare var 12 prosent som ikke gav spesifisert regning. Hva er så årsaken til at tre av fire ikke følger ett eller flere av påleggene om prisopplysning? Er det bare «slapphet»? Eller kan det være behov for å se på forskriften på nytt? Det er ikke fremkommet klager på forskriften verken direkte til foreningen eller gjennom Tidende, men kan det likevel være problemer knyttet til de enkelte pålegg? I så fall hvilke: Hvorfor føles det problematisk å ha prisoppslag og prislister? Eller å gi kostnadsoverslag? At samme type fylting kan være enkel eller komplisert skjøner alle, og dette tas det høyde for ved at man på prislisten kan skrive «fra ...til». At beløpet på 2000 kroner for å gi kostnadsoverslag føles lavt, vet vi fra diskusjonene i 1996, det kunne man kanskje ønske å forhøye. Men spesifisert regning burde være en selvfølge. Det vil vi da selv ha når vi får utført en tjeneste av et eller annet slag, og det synes det som om de fleste nå følger opp.

– Vi ønsker å se oss selv som en del av norsk helsevesen. Samtidig er det klart at vi leverer tjenester til forbrukerne og må godta de reglene som gjelder for andre leverandører av tjenester, sa PTE-formannen Arne Kvassnes da forskriften ble innført. Dette som en påminnelse og for å forebygge mer unødige mediestøy i sakens anledning. Hverdagen blir stadig mer komplisert og det er kontinuerlig nye krav og påbud å ta stilling til (jf. leder i forrige hefte). Forskriften om prisopplysning er imidlertid en viktig del av kommunikasjonen med og servicen til våre pasienter. Å følge den betyr også mye for standens anseelse. Og norske tannleger skal selvfølgelig følge norske lover og forskrifter.

Gudrun Sangnes

Blader merket er medlem av
Den Norske Fagpresses Forening

fagpressen

Opplagskontrollert

